

może dotyczyć wyłącznie stanu faktycznego przedstawionego we wniosku, gdyż organ nie prowadzi żadnego postępowania dowodowego, nie ocenia też wiarygodności danych przedstawionych we wniosku. Obowiązkiem wyczerpującego przedstawienia stanu faktycznego (zdarzenia przyszłego) ustawodawca obciążył wnioskodawcę, co oznacza, iż to wnioskodawca wskazuje elementy stanu faktycznego, jakie należy uwzględnić przy wydawaniu interpretacji.

Organ podatkowy uznaje stanowisko prawne Wnioskodawcy jako niezasadne z poniżej wskazanych względów.

W ustawie z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (t. j. Dz. U. z 2006r. Nr 121, poz. 844 ze zm.) w art. 1a ust. 1 pkt 1 i 2 zawarta została definicja budynku i budowli. Zgodnie z ww. przepisami budynek to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach. Natomiast budowla to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Należy podkreślić, że choć ustawodawca odsyła do przepisów prawa budowlanego to odesłanie to ma ograniczony charakter, bowiem dotyczy pojęć obiektu budowlanego i urządzenia budowlanego. W związku z tym dokonując kwalifikacji przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości w pierwszej kolejności musimy opierać się na ustawie o podatkach i opłatach lokalnych, a pomocniczo na ustawie prawa budowlanego.

Dokonując analizy definicji budowli zawartej w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych należy stwierdzić, że można podzielić je na dwie kategorie: obiekty budowlane (w rozumieniu prawa budowlanego) oraz urządzenia budowlane (również w rozumieniu prawa budowlanego). Budowla dla celów podatku od nieruchomości to m.in. obiekt budowlany w rozumieniu prawa budowlanego niebędący budynkiem ani obiektem małej architektury.

W świetle zapisu art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane przez budowlę należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: lotniska, drogi, linie kolejowe, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. Dodać należy, że powyższa definicja zawiera niezamknięty wykaz przykładowych budowli jednak wśród nich wymienione zostały instalacje przemysłowe i urządzenia techniczne. Urządzenia budowlane, zgodnie z art. 3 pkt 9, to z kolei urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki.

Odnosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, należy podkreślić, że okoliczność, iż w obiekcie budowlanym stacji transformatorowej znalazły się wszystkie elementy statuujące definicje budynku, o którym mowa w art. 1a ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, nie oznacza, że obiekt ten jest budynkiem w rozumieniu wskazanej regulacji prawnej. Ustawodawca wprowadzając legalną definicję budynku, nie zawarł określenia, że nie może on być budowlą. Takie wykluczenie jednak pojawiło się w stosunku do budynku w